

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁתַּת עֵקֶב – מַעֲלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

"אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ"
(דברים ח, ט)

הגמרא למדה זאת מהפסוק: "כִּי גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מִהֶסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת ה' לֵאמֹר לֶךְ עִבְדֵּנוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים" (שמואל א' כו, יט).

מי אמר לדוד ללכת לעבוד אלוהים אחרים? אלא מכיוון שגרשו אותו מהארץ, נחשב כעובד אלילים.

המפרשים מסבירים מכיוון שהארץ צריכה מאוד מי גשמים ותמיד עיני האדם אליו יתברך להשקות את הארץ והקב"ה משפיע על הארץ באופן ישיר ככתוב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דֹרֵשׁ אֶתָּה תְּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה" (דברים יא, יב).

נמצא כי עיני ה' תמיד על הארץ. לכן מי שגר בארץ ישראל נחשב שיש לו אלוה-שהרי הוא נמצא בקשר תמידי עם ה' יתברך.

מה שאין כן כאשר האדם גר בחוץ לארץ. מכיוון שהשפע מגיע דרך שליחים שהם המלאכים, זה נחשב כמי שאין לו אלוה-מכיוון שמי שזוכה ומקבל ישירות מהמלך לא דומה כלל למי שמקבל על ידי שליחים וסגנים.

התורה הקדושה מעידה על ארץ ישראל שהיא טובה מאוד, כמו שכתוב הרבה פעמים בתורה הקדושה: "אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ" (דברים כז, ג), וכן כתוב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ" (דברים ח, ט).

המקובל הדרשן רבי משה אלשיך זצ"ל כתב, שאפילו אכילת לחם לבד אין בה מסכנות, מכיוון שיש בלחם שבארץ ישראל טעם מיוחד שאפילו מי שאוכל רק אותו מכיוון שאין לו במה לטבול אותו, הוא אינו מסכן.

עוד מפרשים שאפילו העשיר שיש לו במה לטבול את הלחם, לא ירצה לעשות זאת מכיוון שהלחם כשלעצמו טעים ביותר.

כך ארץ ישראל שיש בה שפע גדול וממנה יש שפע לכל העולם כולו. "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דֹרֵשׁ אֶתָּה תְּמִיד, עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה" (דברים יא, יב).

ארץ ישראל היא הפלטריין של מלך. לכן יש להיזהר בה ביותר שלא יחטא חלילה, מכיוון שהחוטא בה הרי הוא חוטא בבית ומעון של הקב"ה והחומרה רבה יותר. אם שומר ומקיים בה את מצוותיו-זכותו גדולה.

התורה מתארת בביטויי חיבה מיוחדים את שבחה של ארץ ישראל. הגמרא (כתובות ק"י) מאריכה מאוד בשבח ארץ ישראל ואומרת: "כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוץ לארץ- דומה כמי שאין לו אלוה-".

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סמיא בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"פ	כנסת לבת	צאת לבת	בינון חס
י"ט	18:43	19:54	20:44
ת"א	19:01	19:52	20:41
מ"ט	19:03	19:54	20:43
כ"ב	19:02	19:53	20:41

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – יום טוב - חלק ב'

מה הם סוגי הכיריים והאם מותר להדליק אותם ביום טוב?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

כיריים גז, שעל ידי סיבוב כפתור הגז ניצתת אש, אין להשתמש בהם בחג. אולם יש אפשרות להשתמש על ידי שיצמיד למבערים גפרור דולק, כך שכוונתו להדליק את האש מהגפרור ולא מההצתה הבאה ממילא. **מקורות:** שו"ת אור לציון שם (עמוד רה).

כיריים גז, שיש בהם שסתום ביטחון, יש מגדולי הפוסקים שחששו לאיסור יצור זרימת החשמל כמו כל סגירת מעגל חשמלי. **הערה:** לדעת מרן החזון אי"ש (או"ח סימן נ סק"ט) יש בכך מלאכה דאורייתא של 'בונה'. לדעת הרבה אחרונים יש בכך איסור של 'מוליד'. ראה שו"ת בית יצחק (יו"ד סימן לא בהשמטות), וכ"כ האחיעזר ח"ד (סימן ו). הגרש"ז כתב בשו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן ט) שאין לחוש לאיסור מוליד וסיים: אך מה אעשה שכבר הורה זקן וכו'. הדבר צריך הכרעה, ולעניין כיריים הללו, כן הביא בספר מטבח כהלכה (עמוד 30) בשם הגר"ש אלישיב זצ"ל. בספר חוט שני (הל' מזוזה עמוד שפב) הביא בביאור דעת מרן החזון אי"ש בהכנסת זרם חשמל לחוט מתכת חשיב תיקון מנא אף ללא חיבור פרקים כלל מכיוון שחוט חשמל ללא חיבור כלל חשיב גולם, ועל ידי כוח חשמל נהפך לכלי שימוש. ע"ע במאמר של הרב גלבר נדפס בספר משנה ברורה ח"ה (בסופו הוצאת דרשו). **לכן בכיריים מסוג זה, אסור להדליק להבה חדשה ביום טוב, אלא ידליק את הנצרך מערב יום טוב.**

יש אומרים שכאשר הגז נדלק מיד, החיישן החשמלי רק מחזיק את הגז פתוח ומותר. **הערה:** מכיוון שאינו אלא גרמא בדרבנן ומותר.

אם לוקח מספר שניות, שהאש לא נדלקת עד שהחיישן יתחמם, יש כאן יצירת זרם ואסור. אולם להלכה נראה להתיר אפילו אם מותקן שסתום ביטחון לכיריים. **הערה:** בחוברת 'עוז ואורה' ח"ח (תשע"א בית שמש) הרב דינקל כתב משמיה דהגר"ש וואזנר זצ"ל להתיר. כן ראיתי את המאמר של הרב ישראל רוזן ראש מכון צומת, והעלה להקל מכמה טעמים: ראשית, מכיוון שהכוח החשמלי לא עושה דבר חדש אלא רק שומר על המצב הקיים שבו השסתום נשאר על עומדו ולא נסגר. אין כאן תוצאה של איסור 'בונה' או 'מכה בפטיש' שמשמעותו עשיה חיובית, ולא שמירת מצב נוכחי. לענין חימום החיישן ויצירת כוח החשמל, לדעת הרבה פוסקים אין איסור בונה ומכה בפטיש במעגל חשמלי. ראה שו"ת יביע אומר. אין כאן איסור 'מוליד' מכיוון שהדבר נעשה ממילא. ועוד שאינו אלא גרמא ולצורך אוכל נפש ועונג יום טוב. והוסיף: לקראת חגי תשרי תשע"א העליתי את הדברים לפני ארבעה פוסקים חשובים והסכימו להיתר. הלא המה הרב יהושע נויביטר, הרב זלמן נחמיה גולדברג, הרב אשר וייס, והרב אביגדור נבנצל. ע"כ.

אסור להדליק להבה חדשה ביום טוב, אבל מותר להדליק [לצורך החג] להבה על ידי אש, שדולקת כבר והוכנה מערב יום טוב. **מקורות:** שו"ע (סימן תקב ס"א).

אסור להדליק אש על ידי מצית חשמלי.

מותר לומר לגוי להדליק חשמל או אש ביום טוב. מכל מקום טוב לעשות זאת על ידי רמז. **מקורות:** חזון עובדיה- יום טוב (עמוד נג) לענין חשמל. בספר מעין אומר ח"ב (עמוד שסז) הביא בשמו של הראש"ל זצ"ל שהוא הדין לענין אש שמותר לומר לגוי. כ"כ כתב בשו"ת אור לציון ח"ג (פ"כ אות ו): בין גפרורים בין חשמל מותר על ידי גוי. בספר ילקוט יוסף- מועדים (עמוד תסט) הביא פלוגתא בזה. ע"ע לאאמור"ר שליט"א בספר ודבר דבר (פ"ט"ז ה"ט) לעשות זאת ברמיזה. כ"כ משמיה דהראש"ל בספר מעין אומר (שם עמוד שצא).

מְרֻבָּה תוֹרָה - מְרֻבָּה חַיִּים

בשנת ה'תשכ"ח המחלה הנוראה התגלתה אצל רבי יעקב יוסף צוק"ל (אביו של מרן הרב עובדיה יוסף). המחלה קיננה באחד המקומות הקשים ביותר בגוף והוגדרה על ידי הרופאים כאלימה ותוקפנית במיוחד. באותה תקופה לא היו עדיין כל הטיפולים הכימותרפיים שיש היום, לא תרופות ולא ניתוחים.

רבי יעקב, שידע והכיר בגדלות בנו, פנה אליו בבכיות נוראות וביקש ממנו שיעץ לו מה עליו לעשות וכיצד יוכל להינצל מרוע הגזירה. מרן צצ"ל אמר לו: "אבא, יש רק עצה אחת להרבות חיים! התנא בפרקי אבות (פרק ב' משנה ז') אומר: "מרבה תורה-מרבה חיים". עליך למצוא עשרה אנשים שסיכמו לבוא כל יום, בכל מצב, לשמוע שיעור תורה מפיך. אתה יכול ללמד אותם דברים קלים, אפילו סיפורים מספר 'אהבת חיים' או ממרן ה'בן איש חי', ובלבד שתרבה בתורה הקדושה".

האבא שמע לעצת בנו. למרבה הפלא אביו של מרן האריך ימים ונפטר בשנת ה'תשמ"ח. מדובר בעשרים שנים, לאחר שגילו אצלו את המחלה הארורה! במשך כל אותן השנים הוא חי בלי טיפולים ובלי ניתוחים. הוא כמובן הקפיד בכל מאוודו לקיים את השיעורים תמידים כסדרם דבר יום ביומו. בזכות השתדלותו להרבות תורה זכה גם להאריך את חייו (מעובד מתוך 'אור שרה' פרשת במדבר תש"פ).

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק החסיד הרב מגוץ סבאג זצ"ל

הצדיק החסיד הרב מגוץ סבאג זצ"ל – נולד בשנת ה'תרס"ב (1901) באי התורה ג'רבה עיר מלאה חכמים וסופרים. עוד כשהיה ילד קטן זכה לגדול בין ברכי החכמים וינק מהם את תורתו. בילדותו נכנס בו רוח דיבוק ה' ירחם. בעצת חכמי העיר נמנע כל ימיו מאכילת בשר ושתיית יין למעט בימי שבתות וחגים שאז שתה יין צימוקים.

חסידא קדישא. **בעל רוח הקודש**. מופתים רבים נעשו על ידו. רבים פנו אליו ונושעו. רבינו נודע בקדושתו הנוראה. רבים היו משחרים לפתחו של ראב"ד ג'רבה הגאון רבי בוגיד סעדון זצ"ל שהתבטא על רבינו באורח נדיר בספרו: "**החסיד והקדוש**". ענוותן מופלא. גדול בתנ"ך ובקי בכל דקדוקיו. צדיק וצנוע בכל דרכיו ומידותיו.

היה ידוע בציבור כי כל מי שזכה בברכת הרב, יהיה בטוח שהברכה תתקיים. באחרית ימיו עלה לארץ הקודש וגר בעיר באר שבע. שם הקים את הקהילה התוניסאית וביסס את מוסדי הדת. נפטר לבית עולמו ביום שבת קודש כ"ג אב ה'תשכ"ה (1965). חי כ-64 שנים. ציונו בבאר שבע. גם היום רבים שעולים לציונו זוכים לראות ישועות.

אביו: ר' שלום. **אימו:** מרת זעמונה. **נשותיו:** מרת סברסה (זיווג ראשון), הרבנית תיתה (זיווג שני- בת הגאון הקדוש רבי שלום כהן). **ילדיו:** בן ובת. **מרבותיו:** הגאון רבי דידי כהן. **מספריו:** חידושי התפרסמו בספרו של חמיו 'דרכי שלום'.

כאשר הצדיק רבי מגוץ סבאג הגיע לעיר באר שבע לא היה שם בית כנסת לבני העדה. האנשים דנו מה לעשות. בזמנם חברת עמידר היתה נותנת דירות לעולים חדשים. לכן הוחלט על ידי כולם לפלוש לאחת הדירות של חברת עמידר, שאמורה לשמש כדירת מגורים, ולהפוך אותה לבית-הכנסת. לאחר ההחלטה הם אכן עשו כן.

כאשר גילו בחברת עמידר מה נעשה, הם מיד פנו לבית המשפט ותבעו מהם לפנות מיד את בית-הכנסת כדי שיוכלו לתת אותה כדירת מגורים לאחד העולים. השופט מר אליהו נאווי (לימים ראש העיר באר שבע) צידד בחברת עמידר. הוא קבע כי צריך לפנות לאלתר את המקום מכיוון שלא יתכן שכל אדם יעשה דין לעצמו.

מכיוון שהם הניחו כי האנשים שפלושו לדירה לא יתפנו מרצון, פלוגת שוטרים נשלחה לשם כדי שיפנו בכוח את המתפללים ויוציאו אותם משם. כאשר השוטרים נכנסו לבית הכנסת הם חזרו לאחוריהם ולא עשו דבר.

כאשר הם חזרו לממונים עליהם הם סיפרו כי כאשר הם נכנסו לבית-הכנסת, הם ראו יהודי זקן יושב בפינה ורכן על ספרו ומצידו שני 'אריות אש' והם מפחדים להתקרב אליו. על כך העידו כל השוטרים ללא יוצא מן הכלל.

למרות שהדברים נשמעו תלושים מהמציאות והזויים לחלוטין השופט שהיה אדם מאמין קיבל את דבריהם והחליט כי אין לפנות את בית-הכנסת. בסופו של דבר בית הכנסת הזה לא פונה מהמתפללים. אותו יהודי היה כמובן רבינו שהגן בקדושתו על בית הכנסת.

גיסי הצדיק רבי דן מרדכי הכהן זצ"ל (זקן רבני תוניס סיפר): פעם אחת היתה אישה אחת של"ע היתה מפלת את בניה. לפי החשבון שלה בכל פעם שנפקדה המצב היה שכן אחד היה נולד בריא וכן אחד נפטר רח"ל.

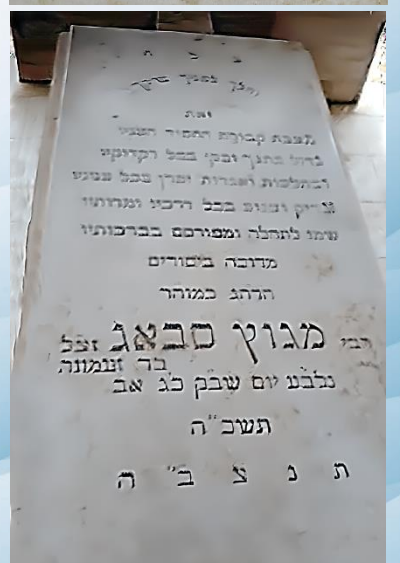
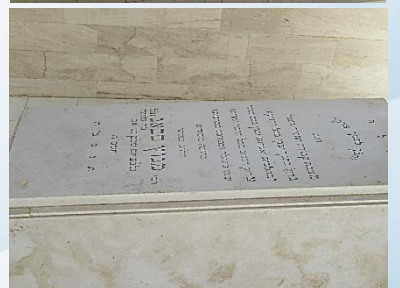
היא הלכה לביתו של רבינו, סיפרה לו על המצב וביקשה ממנו ברכה. רבינו הבטיח לה שאין לה מה לדאוג כלל וכי מעתה ואילך בבל הילדים יהיו קיימים בעזרתו יתברך. מדברי רבינו לא נפל דבר. מאותו רגע כל הילדים שנולדו לה החזיקו ולא היו לה יותר הפלות.

רבינו נשלח בילדותו על ידי אביו רבי שלום להביא לחם מהמאפיה בעיר בנגרדאן שבדרום תוניסיה. כאשר יצא מהמאפיה שתי כיכרות לחם נפלו מידיו על הרצפה. רוח דיבוק נכנסה בו מאותו רגע. רבינו בכל פעם שראה אדם היה אומר לו במה הוא חטא. אנשים פחדו להיות בקרבתו. רק כאשר עבר בסמוך לגאון הצדיק רבי רחמים חי חויתה הכהן, היה אומר לו: "אל תפחד, אתה אין לך עוונות כלל".

הוריו לקחו אותו לאחד מצדיקי העיר שהסביר להם כי הרוח נכנסה בו בגלל שהעיר בנגרדאן לא התה מיושבת בהתחלה אלא היתה מושב לחיצוניים. כשבאו בני האדם לגור שם, החיצוניים כעסו על כך ונכנסו בנער. בכלל מעשה זה רבינו התנזר מבשר ויין כל ימיו.

כאשר עלה לארץ הוא הפליג באוניה. במהלך ההפלגה באה רוח סערה והאוניה חישה לה הישבר. רבי מגוץ הוציא מכיסו את חתיכת האפיקומן ששמר מליל הסדר והשליך אותה אל המים הסוערים. הים מיד נח מזעפו.

כאשר הציעו לאשתו הרבנית תיתה את רבי מגוץ, היא הלכה לסבתה הצדקת הרבנית ז'אלו ע"ה ואמרה לה: "כיצד אני אתחתן איתו, הרי הוא לא כהן?". (בזמנם הם הקפידו שבת כהן תתחתן אך ורק עם כהן). הצדקת ענתה לה: "רבי מגוץ הוא קדוש ותלמיד חכם ונחשב אף יותר מכהן".
(החומר באדיבות מכון 'ממלכת כהנים')

מְוִיתוּרִים לֹא מְפָסִידִים לְעוֹלָם

המזגן שלא היה במקומו, היה כמובן נופל עלי.

במקרה שכזה, המזגן היה חובט בי בעוצמה גדולה בגלל משקלו, והייתי עלול להיפצע בצורה חמורה. אפילו יתכן שהייתי עלול לקפח את חיי.

בעל הבית התבונן בי. לאחר מספר רגעים הבחנתי שהוא חיזור מאוד. הוא הביט בי ואז אמר: "אני חייב לספר לך. המרפסת שאליה נפלתה היא של השכן שלי".

"אותו שכן בנה את המרפסת ללא רישיון. כעסתי על המעשה הזה, מכיוון שהוא לא ביקש את רשותי. בניית המרפסת מפריעה לי לראות את הרחוב וכן מסתירה את השמש ואפילו מחסירה את האוויר".

"פניתי לשכן ומחיתי בפניו על המעשה שעשה. כיצד הוא הירשה לעצמו לבנות מרפסת בלי לבקש את רשותי? הרי ברור כי אני הנפגע המרכזי מהמעשה שעשה".

"תבעתי ממנו לפרק את המרפסת מיד. השכן שמע את דברי, אבל השאיר את המרפסת שבנה ללא רישיון תוך כדי שהוא מתעלם לגמרי מדברי".

"שוב ביקשתי ממנו להרוס את המרפסת, אבל לצערי הרב הוא המשיך להתעלם מדברי כאילו אני קיים. בסופו של דבר התקשרתי לעיריה וסיפרתי על המבנה הלא חוקי שהשכן בנה".

"העיריה הגיעו למקום וראו את הבניה. הם הסכימו כי צריך להרוס את המרפסת. האצתי בהם וביקשתי כי הם יפרקו את המרפסת ולא ימתינו לשכן, מכיוון שאם הוא יתבקש לעשות זאת, הוא יתעלם מדבריהם לחלוטין!".

"בסופו של דבר אכן העיריה הסכימו לדברי וקבעו שהם יבואו להרוס את המרפסת של השכן היום. אלא שעילת העילות ומסובב הסיבות עשה בפלאותיו, שאנשי העיריה התעכבו מלהגיע".

"כך נפלת ישר לתוך המרפסת של השכן שבנה ללא רשות. אם העיריה היתה מספיקה לפרק את המרפסת, הרי שבמקרה זה היית נופל לבטח מגובה של תשע קומות!".

בעל הבית אמר לי בהתרגשות גדולה: "תשמע, אחרי כזה מאורע אני מבטל מיד את התביעה שלי מהעיריה להחריב את המרפסת של השכן".

"אני רואה שהכל מאיתו יתברך לעד ולעולמי עולמים. המרפסת של השכן הצילה את חייך ומנעה ממני עוגמת נפש גדולה. אם חס וחלילה היית נופל, לבטח הייתי מרגיש רגשות אשמה ועלול לחוות סיזמים נוראיים".

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'מתיקות הפרשה'. יש בו כדי ללמדנו כי מויתורים לא מפסידים לעולם. כדאי לאדם שיהיה בעל עין טובה. יתכן כי בזכות זאת יזכה לראות עד כמה הדבר חשוב.

אנחנו אומרים בתפילת העמידה: "בחסד וברחמים בצדק ובמשפט". צריך להבין למה מתחיל בחסד ומסיים במשפט? מי רוצה שישפטו אותו?

רבותינו מבארים כי יש לקרוא את המשפט כך: "בחסד-וברחמים", כלומר: אם אדם הולך במידת החסד, הרי שבשמיים ילכו איתו במידת הרחמים.

אבל, אם חלילה הוא הולך בצדק, כלומר: אם הוא אומר: "יקוב הדין את ההר! כך צריך להיות ואני לא מוכן לוותר", אז גם בשמיים ילכו איתו במשפט. הוא יאלץ לשלם על כל מעשיו ללא כל חמלה.

להלן הסיפור מפי בעל המעשה מ.ז.: אני עוסק לפרנסתי בהתקנת מזגנים. לעיתים אני מתבקש להתקין מזגן בבית של לקוח שגר בקומה גבוהה.

במקרה כזה, אין לי ברירה. עלי לטפס על חבל ולהתקין את המנוע של המזגן מחוץ לבית של בעל הבית, תוך כדי שאני נאלץ לעמוד באוויר, והחבל מחזיק אותי שלא אפול חלילה.

יום אחד הזמנתי על ידי יהודי להתקין מזגן בביתו. אותו אדם גר בקומה תשיעית! מכיוון שאני ב"ה כבר רגיל במקרים כאלו לא חששתי מהמשימה.

הגעתי לבית של אותו יהודי. כשהגיע השלב שבו הייתי צריך לטפס, תליתי את החבל שהבאתי וטיפסתי עליו. אני עמדתי באוויר בגובה של תשע קומות, תוך כדי שאני אוחז בחבל בחוזקה.

בסייעתא דשמיא, התקנתי בשלום את הבסיס שעליו המנוע יושב, והושבתי עליו את המנוע. אלא שבאותו רגע אירע דבר נורא ואיום...

החבל פשוט השתחרר מהמקום שבו הוא היה קשור ואני נִחַתִּי מטה! מתחתי היתה המרפסת של השכן וב"ה נִחַתִּי עליה במקום לנחות מגובה של תשע קומות.

כמובן, נפילה מגובה שכזה - אין סיכוי על פי טבע להישאר בחיים. גם אם 'התמזל מזלו' של האדם והוא נשאר בחיים, הרי סביר להניח שהוא עלול להישאר צמח או לחילופין להיות משותק לכל חייו!

כשבעל הבית בא לראות מה שלומי, מיד הודיתי לבורא עולם על כך, שהחבל לא השתחרר כאשר המזגן עדיין לא ישב על הבסיס שלו. במצב כזה, אילו הייתי נופל לפני כן,

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואה אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת איירין ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל אסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאת בת השמט ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יצחק בן רחל ז"ל לטיף בן פרחת ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לוי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחוזתה) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חיי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה אברהם בן טובה ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמט ע"ה